

Kirpinin Ay Işıđı Müzesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Ay Işıđı Müzesi

Ebru Mina TOMURCUK

Karanlık ormanın kalbinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve ateş böceklerinin dans ettiği yerde, Harry adında küçük bir kirpi yaşardı. Harry'nin yumuşak kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve altın kahverengi dikenlerle kaplı bir sırtı vardı. Minik yuvarlak gözlükler takar ve yosun yeşili bir çanta taşırdı. Her gece, ay yükseldiğinde Harry keşfe çıkardı. Ay ışığında harika şeyler bulmayı çok severdi.

Bir akşam Harry, yıldız gibi parıldayan pürüzsüz, parlak bir taş buldu. 'Bunu güvenle saklamalıyım,' dedi ve taşı çantasına koydu. Sonra yumuşak mavi bir ışıqla parlayan bir mantar gördü. 'Ah, ne kadar güzel!' diye haykırdı. Harry bu hazineleri göstermek için bir yere ihtiyacı olduğuna karar verdi. Bir ay ışığı müzesi açacaktı!

Harry, önünde geniş, düz bir kütük olan oyuk bir meşe ağacı seçti. Parlak taşını ve ısıldayan mantarını kütüğün üzerine yerleştirdi. Deresinin yakınında bulduğu yumuşak bir tüyü de ekledi. Ay, gümüş bir lamba gibi parlıyordu. 'Müzem açıldı!' diye duyurdu Harry geceye. 'Gelin ve ormanın harikalarını görün!'

İlk ziyaretçi, sessizce süzülerek gelen baykuş Oliver'dı. Büyük kehribar gözleri mavi kanat kurdelesinin arkasından kırpıştı. 'Ne güzel bir müze, Harry,' diye yumuşakça öttü. 'Bir şey ekleyebilir miyim?' Parlak mavi bir tüy uzattı. 'Bu kanadımdan düştü. Ay ışığında parlıyor.' Harry mutlulukla başını salladı. 'Teşekkürler, Oliver! Her hazine müzeyi daha da güzelleştiriyor.'

Sonra yarasa Bella hızla kanat çırparak geldi. Koyu mor tüyleri yumuşacıktı ve geniş, yarı saydam kanatları sessizce çırpınıyordu. Boynunda minik bir meşe palamudu başlığından yapılmış bir kese vardı. 'Bende bir şey var!' diye utangaçça ciyakladı. Minik bir tohum çıkardı. 'Bu tohum bir gün büyük bir ağaç olacak,' diye açıkladı. 'Küçük ama hayat dolu.' Harry onu dikkatlice bir yaprağın üzerine koydu.

Sonra fare Molly geldi, kırmızı atkısı ay ışığında parlıyordu. Parlak çakıl taşlarıyla dolu hasırdan örölmüş bir sepet taşıyordu. 'Müzen harika!' diye cıvıladı, bıyıkları titriyordu. 'Paylaşmak için biraz çakıl taşı getirdim. Minik aylar gibi parlıyorlar.' Harry gülümsedi ve onları sergiye ekledi. 'Artık müzemizde herkesin hazineleri var!'

Dostlar kütüğün etrafında toplanıp koleksiyonu hayranlıkla izlediler. Oliver gökyüzü ve yıldızların geceleyin ona nasıl yol gösterdiğiyle ilgili hikâyeler anlattı. Bella tohumunun nasıl kök salıp uzayacağını anlattı. Molly çakıl taşlarının ışığı nasıl farklı şekillerde yakaladığını gösterdi. Harry dinledi, yuvarlak gözlükleri parıldıyordu. Müzesinin herkesi bir araya getirmesinden gurur duydu.

Gece derinleştikçe daha çok dost geldi. Bir tavşan ailesi ısıldayan mantarı görmek için zıplayarak geldi. İki sincap parlak taş hakkında heyecanla cıvıldaştı. Hatta yavaş, yaşlı bir kaplumbağa bile ziyarete geldi. Harry her birini içtenlikle karşıladı. 'Her ziyaretçi müzemizi özel kılıyor,' dedi. Orman dostlukla parlıyor gibiydi.

Harry müzenin kalabalıklaştığını fark etti. Kütük hazinelerle doluydu ve ziyaretçiler birbirlerine çarpıyordu. 'Eyvah,' diye düşündü Harry. 'Belki daha büyük bir yere ihtiyacım var.' Ormana göz gezdirdi. 'Ama nereye gidebiliriz?' Dostlar onun endişeli yüzünü gördüler. 'Endişelenme, Harry,' dedi Oliver. 'Yardım edebiliriz.'

Oliver alçak bir dala uçu ve seslendi: 'Müzeyi büyük meşenin yanındaki açıklığa taşıyalım! Orada daha çok yer var.' Bella etrafta kanat çırparak yolu gösterdi. Molly çakıl taşlarını sepetinde düzenledi. Diğer hayvanlar hazineleri dikkatlice taşıdılar. Harry öncülük etti, çantası özel buluntularla doluydu. Kısa süre sonra yeni müze hazırды.

Açıklıkta ay parlak bir şekilde parlıyor, yeni müzeyi aydınlatıyordu. Harry her şeyi büyük, düz bir kayanın üzerine yerleştirdi. Parlak taş pırıldadı, ışıldayan mantar yumuşak bir ışık saçtı ve mavi tüy parıldıadı. Minik tohum özel bir yerde duruyordu. 'Bu mükemmel!' dedi Harry. 'Teşekkürler, dostlar. Müzemizi daha da güzelleştirdiniz.'

Baykuş Oliver sevinçle öttü. 'Size aydan bahsedeyim,' dedi. 'Şekli değişir ama hep bizim için oradadır.' Bella ekledi: 'Ve benim tohumum birçok hayvana barınak olacak bir ağaca dönüşecek.' Molly bıyıklarını titretti. 'Çakıl taşları bize küçük şeylerin bile parlayabileceğini hatırlatıyor.' Herkes dinledi ve öğrendi.

Harry dostlarına baktı. Hepsi özel bir şey paylaşmıştı. 'Biliyor musunuz,' dedi, 'müze sadece eşyalarla ilgili değil. Bildiklerimizi ve sevdiklerimizi paylaşmakla ilgili.' Hayvanlar başlarını salladılar. Karanlık orman artık karanlık hissettirmiyordu. Ay ışığı ve dostlukla dolu, sıcacık ve dostça hissettiriyordu.

O geceden sonra ay ışığı müzesi her açık gecede açıldı. Kirpi Harry ziyaretçileri bir gülümsemeyle karşıladı. Oliver gökyüzü hikâyeleri paylaştı, Bella büyüyen şeylerden bahsetti ve Molly çakıl taşı koleksiyonunu gösterdi. Diğer hayvanlar kendi hazinelerini getirdiler. Müze büyüdükçe büyüdü.

Haber ormana yayıldı. 'Ay ışığı müzesini gördünüz mü?' diye sordu hayvanlar birbirlerine. 'Geceleyin en dost canlısı yer orası!' Harry mutlu hissetti. Gözlükleri sevinçten buğulandı. 'Müzeyi açtığım için memnunum,' dedi. 'Ama dostlarım için daha da memnunum.' Ay hepsine gülümsedi.

Ve böylece, karanlık ormanın kalbinde, küçük kirpi ve dostları gecenin harikalarını paylaştılar. Bildiklerini paylaştığında dünyanın daha sıcak, daha aydınlık bir yer olduğunu öğrendiler. Harry gülümsedi, altın kahverengi dikenleri ay ışığında parıltıyordu. Müze her zaman açık olacaktı ve herkes hoş karşılanacaktı.